

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-siki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyönyössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 irank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus); Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Brassó, 1890. május 17.

(=) Körülbelül négy évvel ezelőtt indult meg a brassómegyei ág. ev. magyar egyházak kebelében a mozgalom egy külön magyar esperesség létesítésére. — Elénk emlékezetünkben van még mindnyájunknak, hogy mily nehézségekkel s mily küzdelemmel járt a szászoktól való elszakadás; azonban végre is siker koronázta a mozgalom vezérférfiainak fáradságát, kitartó s buzgó munkáját; az elválás törvényes uton megtörtént s ő Felsége a király megengedte, hogy Brassómegye tizenkét magyar ajku ág. ev. egyháza önálló magyar esperességgé szövetkezzék és hogy ezen esperesség a tiszai ág. ev. egyházkerülethez csatlakozzék. Az elválás nagy és nehéz munkája tehát aránylag rövid idő alatt szerencsésen megtörtént; ezt természetesen követte a megalakulás, a szervezkedés nem kevésbé fontos és terhes munkája. S bár ez is lényegében már hosszabb idő óta befejezettnek tekinthető, mégis formális szempontból nem volt az. A törvény értelmében ugyanis minden esperesség élén a főesperes mellett egy világi felügyelő áll. Ilyen felügyelője, világi feje a brassómegyei ág. ev. magyar esperességnek mindez ideig nem volt. Tegnapelőtt történt meg az esperességi felügyelőnek, Fabiny Ferencz, maros-vásárhelyi kir. táblai bírónak ünnepélyes beiktatása s ezen ünnepély épen azért oly kiváló fontosságu, mert ez által az esperesség megalakulása is véglegesen befejeztetett.

S annál nagyobb a jelentősége ezen ténynek, mert a brassómegyei ág. ev. magyar esperesség létesítése és fennállása nemcsak tisztán egyházi kérdés, hanem egyuttal magyar nemzeti érdek is. S ezért teljesen jogos volt azon általános érdeklődés, mely e napon nemcsak a protestások, hanem minden igaz magyar ember részéről — felekezeti különbség nélkül — a brassói igénytelen kis ág. evang. magyar templomban lefolyt ünnepélyt kísérte!

Még csak néhány szóval akarunk a kérdés személyi oldaláról megemlékezni. Fabiny Ferencz — a volt igazságügyi miniszterünk fia — komoly jelleme, igazságszeretete s hitbuzgósága oly általánosan ismeretesek, hogy azoknak

részletezése e helyen teljesen fölösleges s így mi is csak tiszta szívből gratulálunk a brassómegyei ág. ev. magyar esperességnek új felügyelőjéhez!

Az ünnepély lefolyásáról a következő részletes tudósítást adjuk:

Délelőtt 9 órakor az ág. ev. magyar templomban isteni tisztelet volt, melyen az egyház hívein kívül számos vendég, (Brennerberg polgármester, dr. Fabritius városi főorvos, Aronsohn izraelita hitközségi előjáró, Draveczky Adorján budapesti kir. táblai bíró, Fekete Gábor, Popu József, Péterfy Dénes, Szöcs Ákos, Kovács János marosvásárhelyi kir. táblai bírák, Pálffy István elnöki titkár stb.) vett részt. Az isteni tisztelet után, melyet Deák Sándor türkösi lelkész tartott, 10 óra tájban összeült az esperességi közgyűlés, melyet Rombauer Emil másodfelügyelő lelkes beszéddel nyitott meg, melyben hangsúlyozta, hogy azon küzdelem, mely az egyházmegye elválásával természetesen együttjárt, még ma sincsen befejezve, mert a konsolidálás éve — fájdalom — több megpróbáltatással jártak, mint azt eleve hinni lehetett s mert sok oly bajt s beteges állapotot vett át az esperesség örökségként, melyeknek orvoslása maig sem sikerült tökéletesen. De meggyőződése, hogy a bizodalom, a szent hit, hogy helyes uton járnak s a beiktatandó felügyelő egyszerűsége, férfias erélye és lelkesedése ezen bajok orvoslását is leltettségessé fogják tenni s ezekben a biztos siker zálogait látja. Miután még beszédje végén a tiszai egyházkerületnek nem rég elhunyt püspökéről, Czékus Istvánról, valamint a megválasztott új püspökről, Zelenka Párról megemlékezett, felszólította a közgyűlést, hogy a jelen nem lévő felügyelőt egy küldöttség által a gyűlésre meghívassa. A közgyűlés a küldöttség tagjaiul Török József tatragi lelkész vezetése alatt Skita Mihály kir. járásbíró és Walther Béla főreáliskolai tanárt kérte föl.

Körülbelül tíz perc múlva a küldöttség visszatért. A mint Fabiny Ferencz diszmagyar öltözetben a templomba lépett, hangos éljenzések fogadták, melyeknek lecsillapulta után Moór Gyula főesperes tartalomdus beszédben üdvözölte az új felügyelőt, melyből a következő részleteket adjuk:

„Ezen ünnepélyes pillanatban nem tartom feleslegesnek, ha jövőnk általam szükségeltnek vélt né-

mely biztosítékaira nagyságodnak nagybecsű figyelmét én is felhívom.

Hogy hiányok és fogyatkozások vannak evang. anyaszentegyházunkban, azt nemcsak egyházi lapjaink panaszolják, azt nemcsak sok jelenség mutatja, hanem azt mintegy hivatalosan konstatálják azok a beszédek, a melyekkel az egyházkerületek és esperességek felügyelői évenként az illető közgyűléseket megnyitják. Nem tartozhatik beszédem keretébe ezen hiányok és fogyatkozások részletes felsorolása, legyen szabad ezeket összefoglalva, azon nyilatkozat által jelölni meg, hogy anyaszentegyházunk a maga haladásában nem tud lépést tartani a testvéregyházakkal. Egyházi és világi jeleseink szorgalmasan kutatják ezen szomorú jelenségnek okait s kiki a maga diagnózisát ajánlja az orvosszereket. A legtöbben ma az összeülő zsinattól várják egyházi viszonyaink javulását. Nem kicsinylem azokat a feladatokat, melyeknek megoldása a zsinatra vár, nem azon eredményeket, melyeket bölcs tanácskozásai elérni hivatnak; de meggyőződésem, hogy anyaszentegyházunk jövője tulnyomó mértékben a lelkeszi kar anyagi és társadalmi helyzetének javulásával és az egyházi fegyelemnek szigorubb, de egyszersmind czélszerűbb kezelésével áll vagy esik.

„Örömmre szolgál tudnom azt, hogy ezen meggyőződésem, melyet tíz évi rövid, de eléggé viharos pályám tapasztalatai alapján alkottam magamnak, nem állok egyedül. Habár nem is teljesen azonos, de rokon felfogást talállok különösen világi kitünőségeinknek az anyae gyházi gyűléseken tett nyilatkozataiban; rokon felfogást legnagyobb és legtekintélyesebb egyházkerületünk felügyelőjének, nagyságod nagyméltóságu atyjának azon kijelentésében: „mindent el kell háritanunk, a mi által a lelkeszi karnak magasztos hivatása teljesítésére irányuló lelki ereje megsibbasztatik” és ismét: „a cultus és nemzeti cultura terén felmerülő sokféle teendőket csak úgy fogjuk sikeresen megoldhatni, ha minden egyházi testület a maga körében feladatait nemcsak kellően felismeri, hanem hivatását teljesen be is tölti, a mi azonban csak ugy lehetséges, ha minden egyház tag a maga körében közreműködik.”

„Örömmre szolgál tudnom, hogy azon férfiu, ki nagyságodat a felügyelői tisztben eddig helyettesítette, a ki itteni evang. magyarságunknak elejétől fogva büszkesége volt s a kinek némely aggodalmak következtében kilátásba helyezett visszalépése megmérhe-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Szóktetés,*)

Jules Ricard elbeszélése.

A hét órai gyorsvonat indulóban. Becsukódó ajtók csattogása. Távoli ágyudörgéshoz hasonló hangok. Tompa moraj: a máhakat huzogatják ide-oda.

A sűrű köd, mely már Párisban is acclimatizálódott — mintegy gunyjául a divatos anglomaniának — beszívároag az ablaküvegek alá, beburkolja fátyollával a mozdonyt, mely türelmetlenül pöfékelve várja, hogy rohanhasson a kék ég és zöld pázsit hazája felé.

A fehér sipkás pályafelügyelő, hirtelen végig nézván az egész vonaton, szájához emeli azt a bárbar hangszert, melynek rekedt hangja mellett még a régi füttyölő éles hangja is kellemes dalának tetszik. E pillanatban egy ur és egy nő rohan a peronra, az elkésők nevetéséges lelkendezésével, mialatt minden oldalról ez hangzik feléjük: „Tessék beszállni! Tessék beszállni!”

A vonatvezető, csak ugy vaktában, kinyit egy

*) „A hét” ezimű társadalmi irodalmi és művészeti közlöny 19-ik számából.

vaggon. A hölgy felugrik, de aztán mindjárt ki akar szállni. Ugy látszik, valami nagyon aggodalomkeltőt pillantott meg a vagon belsejében, — melyet a befüggönyözött lámpa árnyékban hagy — mert tragikus hangon szól:

— Van bent valaki!

Az ur. Nem tesz semmit . . . Már nincs időnk válogatni.

A fehér sipkás felügyelő eldönti a vitát, mert megfujja sipját. Az ur lelkendezve taszítja előre a hölgyet, a felügyelő pedig az urat. Dörmögve zárja rájuk az ajtót. A vonat szép lassan megindul.

A hölgy olyan fáradt mozdulattal ül le, mintha az imént az egész világ terhét kellett volna hordoznia. A coupé belsejében sötét van; de azért ki lehet venni fiatal, karcsu, de egyszersmid gömbölyded alakjának körvonalait; észrevenni, hogy szép, nagy szemei vannak, hogy vonásai szabályosak, finomak, de nem élesek, s hogy egyéniségében sok báj van, de van valami jellemzetes határozottság is. Valószínűleg nagyon barna a haja s nagyon fehér az arczbőre . . . De hisz az éjszaka oly sötét.

Az ur, (párisias, nagyon „comme il faut”, és kissé katonás. Sietve rak rendbe egy csomó kis táskát, nagy táskát, plaidet és bonbonniéret).

A hölgy (sugva): Nem kellene felhuzni a függönyöket? . . . Nem . . . A miatt az ember miatt, a ki a sarokban ül . . . Nem értem, hogy nem tudott ön lefoglalni egy külön coupé? . . . Hisz volt rá ideje! Lássuk csak! . . . Scena a férjemmel négy órakor; becsomagoltatok, e szerint önnek fél hatkor irtam. Így hát volt ideje! . . . Azt hittem, élelme-sebb ember! . . . Ej, be unalmas, hogy egész éj-jelre be vagyunk zárva ezzel az urral! Először mert utá-lok egy levegőt színi olyanokkal, a kiket nem ismerek. Aztán így meg nem beszélgethetünk!

Az ur: Nm fog bennünket háborgatni. Hisz alszik.

Csakugyan az idegen ur, a ki már kényelmesen elhelyezkedett volt a coupéban, miután az elkésett utasok beszállásakor hirtelen mozdulatot tett, mélyebben huzta szemére hálósipkáját, bebújt a bundája gallérjába, úgy hogy a füle se látszott ki, s megigazgatta takaróját. A beárnyékolt szöglet homályában ugy nézett ki, mint egy csomó plaid, melynek csak rendszeres emelkedése mutatta, hogy van alatta valaki.

A hölgy: Az mindegy . . . Nem azért hagy tam el az otthonomat, hogy egy harmadik legyen közöttünk.

tetlen vesztesség és kimondhatlan fájdalom lett volna esperességünkre, még ma jobban, mint valaha egyetért velem. Megnyugtatómra szolgál tudnom azt, hogy felfogásomban nagyságod is osztozódik, mert ha bár esperességünk nem tartozik magyarhoni evang. egyházunk azon esperességei közé, a melyekben az általam említett fogyatkozások a legsürgősebben követelnék az orvoslást, mégis az ez irányban kifejtendő tevékenység a jövőt illetőleg, a mi esperességünk sajtósági helyzete és viszonyai folytán a mi esperességünkben nagyobb mértékben kívánatos, mint másutt.

„Legyen szabad még azt is kijelentnem, hogy a mi ezen esperességünknek kifelé irányuló magatartását illeti, én nem kívánok segédkezet nyújtani arra, hogy a felekezeti válaszfalak közöttünk és a testvérfelekezetek között magasabbra rakassanak, valamint ahhoz sem járulnék soha sem, hogy más ajku hitsorsosainkat a nemzeti érzület tulhajtása által magunktól elidegenítsük, és azt hiszem, hogy a midőn csekély erőmhöz mérten a testvérfelekezetekhez való közeledést és más ajku hitsorsosaink irántunk netán táplált bizalmatlanságának eloszlatását óhajtom munkálni, akkor Nagyságodban a leghivebb szövetségeseimet fogom feltalálni.“

Ezután az új felügyelő letétén a hivatali esküt Rombauer másodfelügyelő rövid üdvözlő szavai után elfoglalta az elnöki széket s igen terjedelmes, fenkölt szellemű beszédben fejtette ki nézeteit új állásáról a brassómezei ág. ev. magyar esperesség viszonyaira nézve. Ezen beszédet egész terjedelmében helyszüke miatt nem közölhetjük, de adjuk annak lehetőleg bő kivonatát:

„Tisztelt esperességi gyűlés!

A midőn a brassói ág. ev. magyar egyházmegehez tartozó egyházak megtisztelő bizalma folytán örömmel foglalom el a felügyelői tisztet, nem tudom eltitkolni aggodalmam és elfogultságomat, vajjon meg fogok-e felelhetni annak az egyházi feladatnak, mely reám ruháztatott s vajjon eleget fogok-e tehetni azon várakozásoknak, melyek személyemhez fűződnek. Ismerem a nehézségeket egyrészt, melyek ezen állással rám hárulnak, míg másrészt a térbeli távolság működésekre bizonyos mértékig gátolag hat.

De mert a magyarhoni protestáns egyházi szervezet az egyháztagok szolgálata nélkül fenn nem tartható, s miután kevesen is vagyunk számban, tudom, hogy mindenkinek el kell foglalni a helyet, mely részére egyházában kijelöltetett. S én is erőm és tehetségem szerint a tölem kitelhető buzgalommal fogom egyházi tisztemet betölteni. S azon aggodalmamat, hogy egyházmegeimtől távol kell laknom, eloszlatva azon tudat, hogy ezen egyházmege igazgatása kipróbált harcok kezébe van letéve.

S kétszeres az öröm, mely engem ezen egyházmegeének szolgálatában eltölt, mert itt nemcsak egyházfelekezeti szempontból, hanem a magyar nemzeti érdek szempontjából is szolgálhatok hazámnak.

Az erdélyi részekben ugyanazon protestáns vallásfelekezet a hazai közszellemtől idegenszerű, sőt még testvérfelekezettel szemben is teljesen elszigetelt álláspontot foglal el, a minek oka a mi felekezetünknek nemzeties irányban való fejlődése volt.

Ezen hazafias irányu együttműködésre szolgálatomat örömmel ajánlottam fel s ezen irányt én is mindig fentartani és fejleszteni kötelességemnek tartom.

Ezek után szónok így folytatja: „Egyházmegeénk közvetlen szomszédságában számos idegen vallásfelekezet is lakja hazánkat, a melyekkel a jó egyetértés kívánatos és szükséges is, s ezért a hitfelekezeti elzárkózottságot nemcsak, hogy helytelennek, de károsnak is tartom. Hogy elszigetelt helyzetünkben tehát mindazon követelményeknek eleget tehesünk, melyek egyházi működésünkben a sikert biztosítják, kívánatos a hazai közvélemény jó indulata velünk szemben. Ezen rokonszenvedő életet egyházmegeünknek, ezen rokonszenvedő egyházmegeünk iránt fentarthatjuk, ha ezentúl is egyházi beléletünk iránt a tiszteletet és tekintélyt erősítjük és emeljük.“

Áttér ezután szónok az egyházmege vezetőire, kikről mint hazafias, tetterős és kitartó férfiakról melegen emlékezik meg s különösen az egyházmege fejről Moór főesperesről, igen elismerőleg nyilatkozik, s ugyancsak a helyben lakó felügyelők eddigé tanúsított áldozatkész működését is megemlítve kiemeli Rombauer Emil esperességi másodfelügyelőt, kinek fáradságtalan és áldásos munkásságáról a legnagyobb elismeréssel nyilatkozik, kinek ügybuzgalma, áldozatkésztsége soha határt nem ismert, a midőn ezen egyházmege jóllétéről, annak érdekéről volt szó.

„Ezen pillanatot találom a legalkalmasabbnak — folytatá a szónok, — hogy egyházi elnöktársam Moór Gyula és tisztelt barátom Rombauer Emilhez azzal a kérelemmel forduljak, hogy engem egyházi tisztem gyakorlásában ismert buzgalomukkal és őszinte bizalommal támogassanak.“

Végül szónok megemlékezően az egyházmege oktatásügyéről, oda nyilatkozik, hogy tekintve, miszerint az egyházmegeének nem áll tehetségében iskolákat felállítani, legalább konviktus felállítását tartja a óhajtanóknak Brassóban, a mely hivatva lenne az itteni iskolák látogatását elősegíteni és megkönnyíteni!

Ezen beszéd lelkes éljenzésekkel fogadtatt. Néhány kisebb ügy elintézése után a közgyűlés 12 órakor véget ért.

Egy órakor Fabiny tiszteletére a „Zöldfa“ szállodában banquette volt, melyen körülbelül ötvenen vettek részt. A közgyűlésen jelen volt budapesti és marosvásárhelyi vendégeken, valamint az esperesség összes lelkészein és kiválóbb világi tagjain kívül ott láttuk még Phleps kir. ügyészt, Borosnyai, Harmath, Vajna, Puskariu és Demian ügyvédek, Verzár Lukácsot, Ungur bírót és sok másokat.

A számos felköszöntő közül a következőket sikerült följegyeznünk: Fabiny a királyra, Rombauer Péchy Tamás tiszakerületi felügyelő és Zelenka püspökre, Moór Fabiny felügyelőre, Skita a jelenlévő vendégekre, Feke e kir. táblai bíró Moór főesperesre, Kiss Árpád lelkész Rombauerre, Fabiny a felekezetek közötti egyetértésre, Harmath a tiz csángó községre s azoknak jelenlévő képviselőire stb. stb. emeltek poharat.

Megemlítjük végül, hogy Fabiny üdvözlő táviratot kapott Zelenka püspöktől és írásbeli üdvö-

letet Petrik János gör. kel. főesperestől, ki személyesen nem jelenthetett meg az ünnepélyen.

A banquette a legjobb hangulatban délután 4 órakor ért véget s ezzel a szép és a brassói ág. ev. magyar esperesség történetében emlékezetes ünnepély is befejeztetett.

Kis-Küküllőmegei krónika.

(Ref. egyházmegei közgyűlés.)

A küküllői ev. ref. egyházmege ez évi tavaszi rendes közgyűlését folyó május hó 12-én tartotta meg Kovács Elek v. gálfalvi ref. lelkész és esperes elnökte alatt Dicső-Szent-Mártonban, melyen a papi kar csaknem teljes számban, a tanítói kar és világi képviselők Szilvásy Sándor, Kis Pál Sándor és Kabós Ferencz gondnokokkal együtt oly szép számban jelentek meg, hogy ily népes közgyűlést 8—10 év óta nem láttunk.

Délelőtt 9 órakor az új, diszes papi lakban lévő egyházmegei tanásteremben Esperes elnök meleg szavakban üdvözlővén a szokatlan nagy számmal egybegyűlteket, éljenzések között a gyűlést megnyitottak nyilvánítja.

Tárgysorozat rendjén elnöklő Esperes bemutatja nagy gonddal és kiváló szakértelemmel szerkesztett esperesi jelentését, mely az egyházmege évi munkásságát teljes képben állítja elének. Esperesünk azon talán nem divatos, de dicséretes eljárást alkalmazta jelentésében, hogy Egyházközseink anyagi és szellemi életének megvilágosításánál nemcsak a dicséretre méltó dolgokat emlegeté, hanem a valósághoz hiven, leplezetlenül mutatott rá mindama sötét pontokra is, melyeket részint a viszonyok kényszerűsége, részint az egyházi külső és belső tisztviselők mulasztása vagy hanyagsága idézett elő. Igen sötét pontja a lefolyt évnék a v. gálfalvi aversionális mozgalom, melynek indító okára elnöklő esperes egyenesen rámutatott, egy nagy ősi magyar névnek örökösét tüntetvén föl, mint a gálfalvi gyülekezet izgatóját. Ezen ügy heves vitát provokált, melynek befejeztével a közgyűlés az ügyet a fegyelmi törvényszékhez tette át, utasítván azt, hogy a jövő megei közgyűlés elé e kérdésben jelentést terjeszsen.

Tíz órakor elnök a gyűlést felfüggeszti, s felhívja a jelenlévőket, hogy a közeli diszes új templomba menjenek néh. Kinizsy Mihály egyházmegei főgondnok gyászemlékünnepélyének megtartására.

A 90-dik zsoltár első versének elhangzása után nagy számu közönség jelenlétében Kovács Elek esperes lépett a szószékre, s lendületes, szívre ható imában emlékezett meg egykori derék főgondnokunkról. Ujabb ének után Orbán József szőkefalvi pap — e sorok írója — lépett a szószékre s mondá el néhai Kinizsy M. fölötti emlékbeszédjét, melyben az elhunynak családi, társadalmi és vallásos életét mutatván be, constatálja, hogy néh. főgondnokunk méltó az utódok emlékeztetére. (Nem sértjük meg emlékbeszédet tartó tudósítónk szerénységét, ha itt a nyilvánosság előtt kifejezést adunk amaz általános elismert hangulatnak

Az ur: Közöttünk! . . . Oh, Yvonne! . . . (Egészen közel ül a hölgyhöz.) Egyetlenem, olyan boldog vagyok! Ha tudná, mennyire szeretem!

Yvonne (megilletődve): Ah, én is szeretem önt Jean! De ez az utazás . . . ez a hirtelen változás, ez a sietség . . . egészen idegessé tett. Meddig váltotta a jegyeket?

Jean. Genfig, a mint mondta. Ott majd . . . meglátjuk, hova megyünk.

Yvonne. Egy hetet Genfigben töltünk, ugyanannyit Milanóban. Onnan egyenesen Velenczébe megyünk. Három vagy négy hónapig maradunk ott; nagy, nagy palotában fogunk lakni, melyben az ember saját lépteinek kongásától is fél . . . Aztán gondolánk is lesz . . . Nem fekte, az nagyon szomorú . . . A tavaszt pedig Tirolban töltjük. Tirolban szürke kabátot fogok viselni, zöld diszitással.

S mialatt Yvonne elmereng a távolból kéknek látszó magas hegyeken, Jean gondteljesen pödörgeti szőke bajuszát. Hirtelen hosszú szünet után:

Yvonne . . . Meg csucos posztókalapot, fajdkakas tollal . . . Kedves lesz, ugy-e? . . . Mindenáron tetszeni akarok önnek, először is, mert jó izlése van.

Jean (elgondolkozva, szórakozottan.) Fajdkakas-tollal? Igen, nagyon kedves lesz!

Yvonne. S mit szól a terveimhez? Genfig, Milano, Velence a tavaszig, aztán . . .

Jean. Igen, tudom. Aztán Tirol. Hanem . . . Yvonne. Mi hanem?!

Jean. Arra nem gondolt, kedvesem, hogy már csak két heti szabadságom van. Január harmadikán, reggel hét órakor át kell vennem a csapatom vezényletét.

Yvonne (oly kétségbeesett s szenvedélyes kitöréssel, hogy az alvó könnyedén megrezzen). Oh! Oh! . . . De hisz ez rettenetes! . . . Hisz ez szörnyűség!

Jean (megindultan). De édesem! . . .

Yvonne (szörnyűködve): Ön nem adta be a lemondását!

Jean. Hogyan? Beadni a lemondásomat?! Mikor? . . . Miért? . . . Hisz csak hat órakor kaptam meg a levelét.

Yvonne (exaltáltan.) S még ön azt mondja, hogy szeret?! Mióta elindultunk, már legalább is harmadszor veti a szememre, hogy későn irtam, mintha biz én tudtam volna, hogy férjem épen ma fogja betetőzni durvaságait s épen ma fog kihozni a sodromból annyira, hogy megfeledekzem mindenről! De mi ez önnek? Semmi, semmi, kevesebb a semminél! . . . Két heti szabadsága van!! Mikor egy nő azt írja egy férfinak: „Az öné vagyok. Ma este elhagyjuk Franciaországot s egymásé leszünk örökre! . . .“ Hát ez semmire se kötelez?! Nem kellett volna-e azonnal elküldenie lemondását?! . . . Ez borzasztó!

Jean. De kedvesem, a lemondását nem adhatja be az ember csak olyan könnyedén!

Yvonne, mintha nem is hallotta volna, kezébe rejti arcát. Lábacskái idegesen verdesik a melegítő. Jean egészen a füléhez hajlik és úgy beszél hozzá. S különös, ennek a társalgási modornak nem az az eredménye, hogy lecsillapítja az Yvonne méltatlankodását, hanem igenis az, hogy egyszerre megváltoztatja Jeanról való véleményét, melyet pedig elég változhatatlannak képzel. Végre annyi meggyőződéssel, hogy a hangja megmegrög belé:

Jean. Legyen nyugodt! Meg lesz . . . Csak néhány napra kell Párisba mennem . . . Hisz vannak barátaim a miniszteriumban!

Yvonne. Nem akarom, hogy visszamenjen Párisba!

Jean. Akkor hát az ezredemtől fogok irni . . . Azt még se tehetem, hogy szőkevénynek nézzenek. A becsületem . . .

Yvonne. Hát én . . . én nem veszítem el becsületemet ön miatt?!

Jean (megütődve.) Oh nem . . . az más . . . Az áldozat nem is oly nagy . . . hisz ugy szeretem önt!

Yvonne (élénken). És ön . . . ön nem hozhat értem áldozatot?! . . . Szerelem dolgában nem maradunk adósai egymásnak.

(Folytatása következik.)

mely szép beszéde folytán a közönséget mind végig lekötötte. Szerk.)

A gyász-istenisztelet után a tanácssteremben a félbeszakított gyűlés tovább folyt. Elnöklő esperes befejezte évi jelentését, melyet gyűlésünk éljenzéssel fogadott s jegyzőkönyvben megörökíttetni határozott.

Ezután a Kinizsy M. elhalálása folytán megürült főgondnok állomásra történt meg a jelölés, melyre Kabés Ferencz, Kispál Sándor és Vita Sándor eddigi algonok jelöltetnek. A 2 algonok állomás egyikére jelöltetnek: Apáthi Péter mikesfalvi birtokos, Horváth László kir. tanfelügyelő és Fekete György megyei főjegyző; a másikra: K. Nagy Pál szőkefalvi birtokos, Gerendi István sövényfalvi birtokos és Gáspár György megyei tisztviselő.

Ezután Nagy Domokos főjegyző az egyházmegyei tanács működéséről szóló jelentését olvassa fel, melyet gyűlésünk tudomásul vesz s a tanácsbírósnak sikeres működéséért köszönetet szavaz.

A délutáni gyűlésben a délelőtti gyűlés jegyzőkönyve hitelesítettik.

Azután Benkő Samu számvevő olvassa az özvegy- és árva-gyámintézet új alapszabályainak elkészítésére kiküldött bizottság jelentését. A közgyűlés a bizottságot nagy gonddal szerkesztett munkálatuknak szerves egésszé való átalakítására utasítja.

Majd Benkő Sámuel számvevőnek jelentései az általa kezelt pénzekről, a direktori számadások megvizsgálásáról s a gyámintézet számadásairól tudomásul vétetnek.

Ezután felolvastatik a m. áll. igazgató-tanács leirata, melyben egyházmegyénk a Kolozsvárt felállítandó theologiai akadémia és tanárképző intézet részére adakozásra szólíttatik föl. Közgyűlésünk ez eszmét pártolja, azonban anyagi viszonyainkra való tekintettel csupán 200 frttal járulhat e magasztos cél megvalósításához.

Ezután tárgyalatik a nagy-károlyi ref. egyházmegye „felterjesztése” az 1891-ben összeülő országos zsinatra nézve, hogy t. i. a zsinat a törvényes határokon belül sürgesse az 1848-iki XX-ik t. czikk életbeléptetését, hogy ugyanis az állam a mi papi állomásainkat is javadalmazza azon arányban, miként ezt más vallásfelekezetnél gyakorolja. Közgyűlésünk e magasztos cél munkálására meleg ragaszkodással osztozik.

A segélykérvényekről referáló bizottság javaslata elfogadtatik.

Az egyházmegyei levéltár és tanácssterem beburkolására vonatkozó indítvány ellátás végett áttétetik az egyházmegyei tanácshoz.

Végül az egyházmegyei tisztújítás következett. Főjegyzővé: Nagy Domokos, közügyigazgatóvá: Barthalus Sámuel és aljegyzővé: Cserey és Ödön — körlelkész — közfelkiáltással megválasztatnak. Tanügyi előadó szavazat után Nemes Árpád lett.

Házassági törvényszéki bírók lettek titkos szavazás után Hegyi Sándor, Erődsdi Pál, Moóré Domokos, Sámuel József, Benkő Sámuel számvevő és Székely Sámuel.

Fegyelmi törvényszéki bírók a fentebbiek, s ezeken kívül a világiak részéről: Herczegh Zsigmond kir. alj. bíró, Kerekes Béla kir. mérnök és Gáspár György tisztviselő.

A kandidáló bizottság tagjai lettek: Benkő Samu, Erődsdi Pál és Moóré Domokos.

A világiak részéről 10 évre megválasztott tanácsbírók: Fekete György Kis-küküllő vármegye derék főjegyzője és dr. Bodor Zsigmond vármegyénk ifjú főorvosa.

A tárgysorozat kimerítettén elnöklő esperes megköszönve a tagok részvételét, a közgyűlést azon hő óhajtalal zárja be: vajha minden megyei közgyűlésünk ily népes és ily érdeklődéssel megtartott lehetne. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Orbán József.

NAPI HIREK.

Majálisok. A helybeli keresk. akadémia, középiskola, polg. leányiskola és az áll. elemi iskolák majálisa f. hó 14-én tartott meg a „Pap kutja”-nál. A hangulat fiataloknál és idősebbeknél egyaránt oly kitűnő volt, hogy az estefelé beállott kis eső azt megrontani nem volt képes. — A nagy t. e. m. Emke könyvtár javára egy hét tagu bizottság június 1-én az áll. iskola mellett lévő erdőben kedvezőtlen idő esetében, valamint este az iskola termeiben kosaras táncmulatságot rendez. A táncmulatságra váltott jeggyel (személyjegy 1 frt, családjegy 1 frt 50 kr.) az illetők a könyvtárt egyévig díj nélkül vehetik igénybe.

A képkiallítás tegnap délután hat órakor bezárattott és ma már megkezdődött a leszerelés és becsomagolás munkája. Az utolsó két napon még elég nagy számmal — körülbelül 60—80 egy napon — látogatták a kiállítást.

Esküvő. Feldmann Gyula ur f. hó 20-án déli 12 órakor tartja esküvőjét Steinhart Hermine kisasszonnyal a helybeli izr. templomban. Sok szerencsét és boldogságot az új frigyehez!

Meghívó. A nagy-küküllőmegyei általános tanítóegyesület központi választmánya f. év május hó 22-én d. u. 3 órakor Kóhalomban az áll. iskola helyiségében ülést tart, melyre a választmány tagjai tisztelettel meghívattak. Tárgyai: 1) A múlt választmányi ülés jegyzőkönyvének felolvasása; 2) Elnöki előterjesztések; 3) A nagygyűlés idejének és tárgysorozatának megállapítása. — Kóhalom, 1890. május 12-én. Téglás István elnök, Szieghart jegyző.

Haláleset. A fogarasi áll. polg. és keresk. középiskola tanártestülete mély fájdalommal jelenti Horváth Gyula fiatal kartársának f. hó 14-én életének 25-ik évében történt elhunytát. A megboldogult temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. Béke poraira!

Halálozás. Stoczek József műegyetemi tanár és főrendiházi tag, f. hó 12-én Budapesten meghalt. Az elhalt első rektora volt a műegyetemnek a tanárképző-intézetnek és az orsz. középisk. tanárvizsgáló bizottságnak elnöke, az akadémia és a közoktatási tanács alelnöke, főrendiházi tag stb. volt. Fáradságtól nagy tudomány és nagy műveltségű férfit veszített benne a hazai tudomány és a műegyetem. Temetése a műegyetem udvaráról f. hó 14-én ment végbe nagy közönség részvétele mellett.

A dícső-szentmártoni iparos társulat saját segély-alapja javára f. hó 26-án, pünkösd másodnapján az unitáriusok erdejében majális rendez. A kivonulás testületileg déli 12 órakor történik.

A megzavart emésztés (székrekedés) komolyabb következményeket vonhat maga után, mint azt e bajban szenvedők legtöbbje gondolja. Oly kör-tünetek s fájdalmak, mint vér-torlódás, szédülési rohamok, fejfájás, szívdobogás, felfúvódás, étvágytalanság, lahkadság, stb. jelentkeznek, a nélkül, hogy az ember tudná az okát. Azonban, ha a gyógyszer-tárakban kapható, Brandt Richardt gyógyszerész-féle valódi svájci labdacok (egy doboz ára 70 kr.) használatával a megzavart emésztést rendbehozzuk, az e bajból eredő kör-tüneteket is elenyészteszük. De mindig, csak is a fehér keresztrel vörös mezőben, s Brandt Richardt névalírásával, mint védő-jeggyel ellátott dobozokat kell kérni.

Irodalom.

„Népfölkelési zsebnaptár.” Wallfisch Károly hadnagy, a m. kir. nagykunsági 9 dik népfölkelési járás nyilvántartó tisztje, előfizetési felhívást bocsát ki, egy általa szerkesztendő, s az 1891. évre szóló, „Népfölkelési zsebnaptár”-ra. A naptár tartalomjegyzéke a következő:

1. Naptár, jegyzék-lapokkal. 2. Az uralkodó család genealogiája. 3. A m. kir. honvédelmi miniszterium. 4. A cs. és kir. hadseregbeli csapatok szervezése. 5. A m. kir. honvédség szervezése. 6. A m. kir. csendőrségi parancsnokságok. 7. A m. kir. népfölkelési csapatok szervezése. 8. A m. kir. népfölkelési járásparancsnokságok székhelye és a népfölkelő tiszt-, orvos-, és állatorvos-jelöltek (névszerint) beosztási táblázata. 9. Kivonat a szolgálati szabályzatból: a) A zászlóalj ügyeleti tiszt kötelessége; b) Helyőrségi szolgálat; c) Közrend és közbiztonság; d) Őrutasítás; e) Katonai igazságszolgáltatás; f) Menetek; g) Táborozás; h) Biztosító szolgálat; i) Előőrsi szolgálat; j) Hírszerző szolgálat; k) Személyi szabályok a tiszt számára. 10. Tudnivalók a fegyvertanból. 11. Tudnivalók az utasztan- és erődítész tanból: a) Tábori munkák; b) Erődítő munkák; c) A gyalogsági ásó használata. 12. Egyezményes jelek. 13. Tudnivalók a gazdaságat kezelésből: a) Tisztii illetékek; b) Legénységi illetékek; c) Lótápiilletékek. 14. Kivonat az öltözet és felszerelési szabályzatból: a) Tisztek; b) Legénység; c) Lovak; d) Egészségügyi, orvosi és állatorvosi szerelvények leírása. 15. Utmutatás a népfölkelő tiszt-, orvos- és állatorvos jelöltek részére békében. 16. Hirdetések.

Egy példány ára díszes vászonkötésben 1 frt. — Az előfizetési összegek legkésőbb f. évi június 15-ig a „Debreczeni Ellenőr” könyvkiadó-hivatalához Debreczenbe küldendők.

Közigazdaság.

A bécsi általános erdészeti és gazdasági kiállítást — mint tudósítónk írja — ő felsége a király f. hó 14-én délelőtti pont 11 órakor nyitotta meg személyesen a nagy Rotundában.

Általános éljen és hoch riadalmak között lépett a déli főkapun belül emelt gyönyörű trónszerű pavilonba, melytől jobbra a magyarországi, balra az

osztrák kiállítók állottak teljes és ugyancsak fényes díszben.

A megnyitás actusa után ő Felsége nyájasan körültekintve, lement először a magyar kiállítók közé, hol többekkel a főurak közül kezét szorítva és sokakat megszólítva, átment rövid időre az osztrákokhoz is. Azután kezdetét vette a kiállítás beható és részletes megtekintése. Először a gazdag és szépen rendezett magyar mezőgazdasági kiállítást szemlélte meg. Azután a magyar erdészeti kiállításához érkezett, hol gróf Tisza Lajos fogadta és mutatta be a rendezőket. — Előbb az országos erdészeti egyesületnek kitűnő pontossággal és felette gazdag gyűjteményes kiállítását nézte meg, hol Bedő országos főerdőmestertől kérdezősködött sok dologról részletesen. Azután a magyarországi kisebb gyűjteményes kiállításokra került a sor, hol a Brassó vármegyéből és környékéről való gyűjteményes kiállításnál is időzött egy kevéssé, érdekelkedve a Brassó város körüli kópár területek mesterséges beerdősítésének kiterjedéséről, faneméről és sikeréről Nagy Gyula kir. erdőfelügyelőtől s kifejezve meglepetését, és dícséretét, hogy az már annyira kiterjedt és előrehaladt. Végül megdicsérte még a Horn Dávid brassói faraktárából, — illetőleg Zathureczky Gyula háromszéki papolci erdeiből kikerült gyönyörű ágtszta luczfenyődeszkákat, továbbá néhány pillantást vetett a Loócztól kiállított élénk színű brassói festett ládákra és az erdélyi részek, — illetőleg Brassó s részben Fogaras vármegye földművelési és erdészeti viszonyait feltűnő falitáblákra és térképekre valamint Copony M. csinos parketta-mintáira. Ezzel bevégezte egyelőre a magyar kiállítás megtekintését és áttért előbb az osztrák erdészeti, aztán vadászati kiállítások megsemlélésére, áthaladva közben a háziipar körébe vágó kiállításra, hol egyik jelentékeny és főhelyen ott látjuk a hét-falusi csángó menyecskét is az ő számos rokolyájában, feltűnően nagy és díszes kösöntyűjével, arannyal és színes kövekkel kirakott díszővével, valamint az ő életpárját — a csángó férfit, eredeti ruhájokban. A férfi — úgy látszik — kissé elműveletlenegett, a míg Bécsbe érkezett, mert a náluk általán véve szokásos cigarett helyett ugyancsak ordinare garasos cseréppipát tart a balkezében. A különben csinos és köztetszést nyert ruhák — úgy tudjuk, az ifj. Köpe István és neje szívességéből jutottak e kitűnő helyre.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét jónak volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 5.00—5.80 frt, rozs 4.80 frt, zab 2.60 frt, árpa 3.80 frt, kukorica 4 frt, lenese 6.50 frt, paszuly 4.— frt, asszuszilva 7.— frt, borsó 6.— forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 60 kr, liba darabja 1.20 frt, réce darabonként 50 kr, pulyka darabja 1.— frt, malacz 3 frt. Tojás 13 drb. 20 kr.

A húсарak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertés 44 kr, marhahús 40 kr, borjúhús 40—44 kr, zsir 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 29 kr.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor **Vonatérkezések** a) Budapest felől: személyvonat délelőtti 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeáról

Brassói piaczi árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. május hó 17 é-n.

Román papirpénz à 20 frank	9.35	vétel 9.38	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.30	„ 9.35	„
Napoleon'or (aranypénz) . . .	9.38	„ 9.41	„
Török lira	10.60	„ 10.64	„
Arany	5.52	„ 5.55	„
Orosz papirrubel	1.32	„ 1.33	„

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 828.—1890.

Haszonbéri hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménesbirtok tulajdonát képező alsó-porumbák birtokcsoport, gazdasági és laképületekkel együtt, 1891. év január 1-től számított 6 egymásután következő évre haszonbérbe adandó lévén, ez iránt 1890. év június hó 30-án d. e. 9 órától kezdődőleg alulírott igazgatóság hivatalos helyiségében Fogarason zárt írásbeli ajánlati tárgyalás fog megtartatni, melyre az érdeklődők ezzel következők közlése mellett hivatnak meg:

1. A bérbeadó birtok 3 külön álló tagosított, mindazonáltal egymáshoz nagyon közel fekvő birtokból és Alsó-Porumbák községében kiterjedt belsőségből áll, nevezetesen:

a) alsó-porumbái határban	287 hold	854 egy, tagban
b) alsó-felső-porumbái határban	170 " "	1304 egy, " "
c) skoré-szeráti határban	251 " "	923 egy, " "

együtt 709 hold 1481.

Ezen mezőgazdasági birtoknak körülbelül $\frac{1}{7}$ része rét a többi szántó.
2. Ajánlatok zárva pecsét alatt az ajánlott bérösszegnek 10%-jával mint bánatpénzzel és 50 krajczáros bélyeggel ellátva, legkésőbb 1890. június 30. délelőtt $\frac{1}{2}$ 9 óráig adhatók be ezen igazgatóság pénztárába. Kivül az ajánlat borítékán a birtok, melyre az ajánlat tétel s a becsült bánatpénz összeg kiírandó. Később érkezők vagy utó ajánlatok, szintugy távirati ajánlatok el nem fogadtatnak.

3. Ajánlati lehet akár az egész birtokcsoportra, akár pedig a három összefüggő a fenti 1 pontban a., b., c. alatt jelzett birtokok egyik vagy másikára, külön-külön, azon megjegyzéssel, hogy az a. alatti alsó-porumbái birtok teteshez az ugyanazon községben lévő belsőség összes gazdasági épületekkel is tartozik s e belsőség az itt levő külsőségtől elválaszthatatlan.

4. Fentartja magának a bérbeadó államkincstár képviselője azon jogot, hogy a beérkező ajánlatok közül tekintet nélkül az ajánlott összegre, szabadon választhasson, s míg az ajánlattevő ajánlata által bánatpénze erejéig kötelezve marad, addig a bérbeadó igazgatóságra nézve a fensőbb jóváhagyás fentartatik.
5. A bérleti feltételek alulírt igazgatóságnál Fogarason a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Fogarasi, 1890. május hó 1-én.

(152) 2—3

A fogarasi m. kir. ménesbirtok igazgatója.

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háziszert meglepően gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát” című kis íratban még bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszabb, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcsében ingyen megküldi.

(84) 5—8

Sz. 394.—1890. tllkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krauss Rezső ügyvéd által képviselt nád-pataki Rheiner Mihály végrehajtónak ügygondnok Capesus Gusztáv által képviselt sárosi Buchholzer György és neje szül. Schindler Sofia hagyatékuk végrehajtást szenvedők elleni 63 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a n.-sinki kir. bírósa területén lévő Sáros község határán fekvő, a sárosi 203. sz. tjkben A + 2—148, 150. és 151. rend sz. alatt Buchholzer György nevének kétharmad, és neje Buchholzer Sofia szül. Schinder nevének egyharmad részben bejegyzett ingatlanokra az arverést 1234 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. évi június hó 14-ik napján d. e. 8 órakor Sáros község házánál megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 123 frt 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri

rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképe értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.
Nagy-Sink, 1890. március 29.
A kir. járásbírósa, mint tllkvi hatóság.
(151) 1—1 Csernea, kir. albiró.

A legjobb Brünni szöveteket

szállítja eredeti gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férfitöltönyre
elég egy szelvény 3.10 méteres, azaz
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- 480 frt. közönséges
- 715 frt. finom
- 1050 frt. finomabb
- 1240 frt. legfinomabb

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selymmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyökhöz, előírás szerinti osztók hivatalnokok számára, mosható czernaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó áruért s pontos szállításiért
kezesség vállalatik. (57) 24—40

Minták ingyen s bérmentve.

„Magy.-francia biztosító részvény-társaság.”

A társaság befizetett alaptőkéje és biztosítéki alapja összesen 8,247.989 frt 46 kr-ra rug.

Az 1888-ik év végeig fizetett károk összege: 39,509.187 frt 85 kr.
A társaság legolcsóbb díjak és méltányos feltételek mellett biztosít:

- 1) tűzkárok ellen;
- 2) jégkárok ellen;
- 3) balesetek ellen, napi, részleges és teljes kárpótlással;
- 4) ember életére töltött sorsolással vagy a nélkül, különféle előnyös feltételek mellett; járadékot, nyugdíjakot és kiházasítási tőkét.

Vezérügynökség Kolozsvárt:

Vezérügynök:

Gámán Zsigmond.

Titkárok:

Csermák Gyula, Márai Lajos.

Főügynökség Brassó és vidékére

Aronsohn Henrik urnál.

(150) 2—3

Brassó, Klastrom-utca 10. sz.

Dr. GUST fogorvos

rendel naponként 9—12 és 2—5 óráig (25) 10—*

Brassó, Almaszer 93. sz.

Foghuzás narcose alkalmazásával vagy a nélkül. Fogtömések cementtel, ezüsttel és arannyal. Műfogak.

Első erdélyi bank Brassóban.

Hirdetmény.

Az igazgatóság az általános óhajnak engedve, elhatározta, hogy az eddig használatban levő giro-levelek helyett f. év május 1-től kezdve takarékbetét könyveket fog kibocsátani

Kivonat a határozatokból:

A legkisebb betét 1 frt.

A betétek kamatozása a betétek napját követő köznapon veszi kezdetét s végződik azon köznapon, mely a visszafizetési napot megelőzi.

Minden év június és december hó végén az egyes betétekre vonatkozólag a kamatok kiszámítatnak, s mint új betétek a tőkéhez csatolva gyümölcsösztetnek, a nélkül, hogy a félnek erre vonatkozólag külön kérésére lenne szüksége.

Tőkevisszafizetések 500 frt értékig egyszerű kívánatra teljesítetnek; azonban

500 frtól — 2000 frtig három napi,

2000 „ — 5000 „ öt napi,

5000 „ — 10,000 „ tizenöt napi és

10,000 frton felüli összegeknél harmincz napi felmondási időnek kell a visszafizetést megelőzni.

A kamatláb további intézkedésig $4\frac{1}{2}\%$ -ban állapított meg, mely mellett azonban az intézet a 10% tőkekamat-adót maga hordozza.

(126) 10—*

Első erdélyi bank Brassóban.

Bámulatos olcsó leszállított áruk.

SABADEANU J.

czipő- és kalapáru-raktára

Brassóban, Nagy-utca 485. sz. a.

kedvező bevásárlások által indíttatva, árait 20%-ról részint 30%-ig is leszállította, azonban bámulatos olcsó áruk mellett ezentul is, mint eddig, csak szilárd, kézzel dolgozott, szolid és divatos árut szolgáltat (géppel dolgozott munkát nem tart).

Férfi lábbelik:

Legjobb vikszos- vagy patent-bőrből	frt. 3.20 kr.-tól fel.
Legjobb vikszos kettős talp, srof és szeggel	3.50 „
Legjobb vikszos vagy patentbőrből varrott	3.50 „
Legjobb vikszos vagy patent kettőstalp	4. — „
Legjobb francia borju vikszosbőrből	4.50 „
Legjobb francia borju vikszos kettőstalp	5. — „
Legjobb francia zergebőrből	4.50 „
Legjobb patentbőrű hegyi czipő Bergsteiger	4.50 „
Legjobb kivágott Regatta czipő zerge és patentbőrből	4. — „
Kurtá csizma orosz bagariából	7.50 „
Hosszu vadászcizma orosz bogriából	10.50 „
Uri pongyola czipő bőr- vagy szövetből	1. — „
Betéttel felső kettőstalpért 50 kr. több számítatik.	

Női lábbelik:

Legjobb zerge- vagy patent bőrű	frt. 3. — kr.-tól fel.
Legjobb Zerge vagy patent Ötvös v. Bismark	3.20 „
Legjobb zerge vagy patent betételes	3.50 „
Legjobb zerge betéttel körül fényezett bőrről	4. — „
Legjobb zerge kesztyű-bőrű topán	4.50 „
Legjobb lasztin topán	3. — „
Legjobb Lasztin kivágott Regatta czipő	2. — „
Legjobb zerge vagy patentbőrű Regatta czipő	2.60 „
Kicsi gyerekczipő	— .50 „
Gyerek topán vagy czipő	1. — „
Leányka	2.20 „
Házi pongyola női czipők	1. — „
Tornaczipő	1. — „
Sárczipők Gummilaszticumból is vannak mindenféle fajból leszállított áron.	

Mindezen itt fel nem sorolt különlegességek lábbelikben leszállított áron kaphatók.

Megrendelések mérték után és javítások is elfogadtatnak. Ezeket azonban Olteanu G., volt szabászom saját számlájára teljesíti, mint derék szakember, jól és olcsón, minthogy egy év óta az üzlet ezen részét, t. i. a mérték utáni munkát és javításokat saját számlájára vette át és vezeti.

Kaphatók olcsó férfi- és gyermekkalapok, valamint sapkák is. Férfi nemezkalapok 1 frt 20 krtól, gyermekkalapok, 75 krtól, férfi munkás- és utazó-kalapok 50 krtól feljebb.

Ezen olcsó áruk csak azonnali fizetésnél értetődnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek és nem találó áru kicseréltetik vagy bérmentesen vissza is vétetik. 10—10 (103)

Bámulatos olcsó leszállított áruk.